

Стан. Смѣшно и това? На, съ езикътъ, когото имамъ въ устата си, и не е нужно мислѣ да се заемѣ съ другъ отъ нѣкой съсѣдъ.

Науг. Не разбирамъ тоя езикъ, но на какво наречие ште ми говорите. Да не би да искате да ми говорите френски?

Стан. Нѣ.

Науг. Германски ли?

Стан. Нѣ.

Науг. Английски?

Стан. Нѣ.

Науг. Италиански?

Стан. Нѣ.

Науг. Латински?

Стан. Нѣ, нѣ.

Науг. Гърцки?

Стан. Нѣ.

Науг. Турски?

Стан. Нѣ, бе брате!

Науг. Еврейски?

Стан. Нѣ, за Бога, нѣ! Ето, штѣ ти говорѣ Български, Български, Бугарски, по езикътъ ни, какъвъ дяволъ го казватъ?

Науг. Тогава направете ми добрината да заминете на другата страна, защото това ухо сѣмъ опрѣдѣлилъ за чуждитѣ научни езици, а пѣкъ другото за общото наречие и за общитѣ работи.

Стан. *(Като заминува на другата страна).* Тука гледамъ да има и типически нарѣдби.

Науг. Какво обичате прочее?

Стан. Дойдохъ, Господинъ философе, да се допитамъ отъ васъ за една малка мъчнотия.

Науг. За една малка мъчнотия ли? Безъ съмнѣние за философията. Аристотелъ ѣх е раздѣлилъ на двѣ части; на практическа и на теоритическа философия; а пѣкъ началата на прѣдметитѣ разгледа подъ два главни разрѣда: на вѣштество и на духъ.

Стан. Но чуите ме по-напрѣдъ. . . .

Науг. Искате ли да се научите че материята се дѣли на много части?